

[Stegger Nielsen.]
 dimitteret, at huske de matematiske Formler og andre Ting. Kundskaber som saadanne svinder bort, der er noget andet, der har Betydning. Jeg glædede mig over, at den højtærede Minister var inde paa det til sidst, idet han pegede paa den personlige Side af Sagen, som han tillagde stor Vægt: Udvikling, Modenhed og ikke Terperi. Det er rigtigt, at det er det fundamentale. Jeg vil sige, at en kundskabsrig Mand er en Mand, som i sin Ungdom har haft den Lykke at blive sat godt i Gang af gode Vejledere, for en Lærers Vedkommende ikke mindst af Forstanderen for hans Seminarium, saaledes at han fik Begejstringen, Lysten til at dygtiggøre sig videre og stadig, efter at han var kommet bort fra Seminariet, arbejdede videre og holdt sig i Udvikling. En saadan Mand bliver en kundskabsrig Mand.

Jeg synes, man er tilbøjelig til her i Lovforslaget at sige, at Kundskabsmeddelelsen er det vigtigste ved Læreruddannelsen og skal klare hele Sagen med Hensyn til at skaffe dygtige Lærere frem. Det har sin Betydning, det er et af Midlerne, men der er mange flere Betingelser, der skal være til Stede. Efter min personlige Opfattelse er Hovedsagen, at man faar de dygtigste Folk frem til Gerningen, her er vi ved det fundamentale i hele Sagen, men det forekommer mig, at den skærpede Optagelsesprøve netop vil blive en Hindring derfor. Jeg hørte den højtærede Minister sige, at Prøven, som den foreslaas ordnet nu, ikke vil blive vanskeligere end den, vi har i Øjeblikket. Ja, det er vor Opfattelse, at den vil blive meget vanskeligere. I Øjeblikket skal man være fyldt 18 Aar for at kunne optages paa et Seminarium, man skal fremlægge forskellige Attester, deriblandt Vandelsattest og Attest for 1 Aars praktisk Skolegerning, endvidere skal man bestaa en Optagelsesprøve, der afholdes af Seminariets egne Lærere, og ved hvilken der hovedsagelig skal tages Hensyn til Folkeskolens Hovedfag. Dette foreslaas nu i Lovforslagets § 4 ændret meget betydeligt. Eleven skal herefter kunne indstille sig til Optagelsesprøven i 17 Aars Alderen, Attestfordringerne bibeholdes, ogsaa hvad angaar Vandelsattesten — det blev indført i Folketingsudvalget —, men selve Optagelsesprøven skærpes betydeligt, og Praktikaaret bortfalder. Efter § 4, Stk. 2, der angiver Fordringerne ved Optagelsesprøven til Seminarierne, skal Eksaminanden godtgøre, at han er i Besiddelse af en Kundskabsfyldte, der i det væsentlige svarer til de Krav, som stilles ved Realeksamen, dog saaledes, at Hovedvægten lægges paa Eksaminandens Udvik-

lingstrin og Kundskaber i Folkeskolens Hovedfag.

Dette, at man sætter Fordringerne lig med Fordringerne ved Realeksamen, er en meget betydelig Skærpelse. Nu hævdede jeg før, at det allervigtigste er at faa de dygtigste Folk frem til Gerningen, og det tror jeg er rigtigt. Jeg er vel vidende om, at man ikke ad Lovgivningens Vej kan fastsætte Regler, hvorved man kan finde disse Folk frem, men man kan gøre noget andet, man kan undlade at sætte saadanne Bestemmelser ind, der bevirker, at mange dygtige Folk hindres i at komme frem til vore Seminarier, og jeg befrygter alvorligt, at den foreslaaede Form for Optagelsesprøven netop vil blive en saadan Hindring, en Art kinetisk Mur, som det kun er forbeholdt enkelte favoriserede at overstige, nemlig dem, der i Forvejen har en eller anden Eksamen at støtte sig til. Naar der nu stilles Fordringer, der svarer til Fordringerne ved Præliminær- eller Realeksamen, begunstiger man nemlig i høj Grad dem, der har disse Eksaminer, paa deres Bekostning, som ikke har dem. Og hvad vil det føre til? Det vil føre til, at unge Mennesker, der herefter vil gaa Lærervejen, faktisk tvinges til at tage Præliminær- eller Realeksamen, fordi de uvilkaarligt vil føle dette som det mest betryggende, og derved vil en Udvikling skabes, som kan karakteriseres saaledes: En Dreng eller Pige begynder i Mellemskolen, gaar over i Realklassen, naar i 17 Aars Alderen frem til Seminariet og gaar i heldigste Tilfælde ud ved 21 Aars Alderen som Lærer eller Lærerinde. Det vil altsaa sige: det er Mennesker, der udelukkende har haft deres Tid fra deres 7de til deres 21de Aar besat med Skolegang og har været uden Forbindelse med det praktiske Liv.

Jeg tror ikke, at denne Udvikling vil være til Gavn for vor Skoles Fremtid. Heroverfor kan hævdes, at dette Maal af Kundskaber — det var den højtærede Minister inde paa — kan skaffes paa kortere Tid af mere modne og udviklede Mennesker. Det er ogsaa rigtigt, det kan det, men selv for saadanne mener jeg dog, at det mindst vil tage 2 Aar, og med de 4 Aar paa Seminariet vil vi i heldigste Tilfælde faa en Læreruddannelse paa 6 Aar.

Hertil kommer saa et andet Forhold, og det er, at Rekruteringen til Seminarierne vil forrykkes til andre Samfundslag, end Tilfældet hidtil har været. Statistikken siger os, at der allerede i Aarene fra 1898 til 1928, det er 30 Aar, er foregaaet en Forskydning af Elevmaterialet paa vore Seminarier. I 1898 udgjorde Børn af Lærere,